

Skriftligt svar på överklagande till Kammarrätten i Stockholm

Skickat till : kammarrattenistockholm@dom.se

Jag vidhåller de grunder och omständigheter som åberopades i förvaltningsrätten och yrkar att kammarrätten avslår Försäkringskassans överklagande.

Sammanfattningsvis vill jag anföra följande.

Enligt Försäkringskassans vägledning¹ måste arbete på distans utföras rent fysiskt i Sverige för att det ska ses som arbete i Sverige. Försäkringskassans tillämpning innebär att personer som arbetar på distans i ett annat land – om de inte tillhör någon av de undantagna personkretsarna i 6 kap. 3-5 §§ SFB – inte kan vara försäkrade i Sverige även om de utför arbete hos svenska arbetsgivare med verksamhet i Sverige (och skatter och sociala avgifter betalas i Sverige). Jag menar att det synsättet, att arbetet bör utföras fysiskt inom nationsgränsen, framstår som förlegat. Istället borde kopplingen mellan arbetet och tillhörigheten till det svenska socialförsäkringssystemet styras av om det finns en stark anknytning till Sverige. En sådan prövning borde till exempel ta sikte på arbetsgivarens verksamhet, var arbetstagaren är anställd, arbetets karaktär och varaktighet samt var skatter och de sociala avgifterna betalas.² (Se Kammarrätten i Stockholms dom den 15 oktober 2020 i mål nr 3721-20 och Kammarrätten i Jönköpings dom i den 16 oktober 2018 i mål nr 3200-17.)

Utvecklingen av det moderna aktivitetsbaserade arbetssättet gör det möjligt att utföra arbete på distans. Det bör vidare underlättas för medföljande till utsända från svenska statliga arbetsgivare som t.ex. regeringskansliet, att kunna fortsätta arbeta för sina svenska arbetsgivare i den mån det är möjligt. Medföljande till utsända förlorar sin rätt till den arbetsbaserade socialförsäkringen om det skulle krävas fysisk närvaro i landet. Eftersom det saknas ett uttryckligt krav på att arbetet ska ha utförts inom landets gränser menar jag att det åtminstone inte finns något hinder för en mer frikostig tolkning av begreppet arbete i Sverige.

Jag har under den aktuella perioden varit anställd av Stockholms universitet, där jag har en tillsvidareanställning. Jag har – i egenskap av medföljande till UD-utsänd make – utfört en del av mitt arbete på distans för min svenska arbetsgivare genom vilken jag erhållit lön och betalat skatt i Sverige. Mina arbetsuppgifter är utformade på så sätt att det går att utföra arbetet på distans i ett annat land, även mina kollegor som är på plats i Sverige arbetar hemifrån i stor utsträckning. Jag har daglig kontakt med min svenska arbetsgivare och kollegor, och träffas regelbundet när resor är möjliga. Jag anses bosatt

¹ Vägledning 2017:1, Övergripande bestämmelser i SFB, unionsrätten och internationella avtal, version 9, avsnitt 3.5, s. 75.

² SOU 2017:05, Svensk social trygghet i en globaliserad värld, avsnitt 18.6.1, s. 495.

och är folkbokförd i Sverige, samt har en fast bostad i Sverige där jag vistas regelbundet under längre perioder. Min arbetsgivare erlägger sociala avgifter för mig i Sverige. Jag menar att det arbete som jag utfört i Sydafrika kan anses som arbete i Sverige och jag bör därmed omfattas av det svenska socialförsäkringsskyddet.

Kammarrätten bör därför avslå Försäkringskassans överklagande och målet visas åter till Försäkringskassan för beräkning av min sjukpenninggrundande inkomst och en bedömning av om övriga förutsättningar för rätt till tillfällig föräldrapenning enligt ansökan är uppfyllda.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Emma Hultgren Ludvigsson'. The signature is fluid and cursive, with the first name 'Emma' being the most prominent part.

Emma Hultgren Ludvigsson